נערה נערה הנערה. פי' רבינו חננאל דמחד נערה דריש כולה מלתא נער נער נערה הגיע ואין נראה לר"ח דלא כתיב נערה מלא בה"ח הלא ההוא דמוליח שם רע למודיב כדמוכח בסוף פרקין ועוד הקשה רבינו יונה מ"ש לריך תד לגופה הא תיכא נערה תחריגא בפרשה הלא פי' הקונטרס עיקר:

בתולה בתולת הבתולות. כלן נמי פר"ח דמחד קרא נפקי כולהו ואין נראה הלא לריך תד לגופיה דבתולה לתריגא כתיב:

וחד לאיתויי חייבי לאוין. הקשה ר"י בן רבינו מאיר לכתי נימא תד לאתויי חייבי עשה ותד לאתויי חייבי לאוין ולכתי חייבי כריתות מכח בן ומיהן לחייבי לאוין ועשה לא לריך הלא דהא לריך תד קרא דהא מי לא כתיב ולו תהיה לאשה. אבל באשה שאינה ראויה לו הלא מקיים בה ולו תהיה לאשה גם מן הקנס יהא פשוט. אר"ל נער נערה הנערה. חד לגופיה. פי' לכשיהיה. והר לאתויי חייבי לאוין. וחד לאתויי חייבי כריתות. פי' נבי אונס כתיב וכי יפצא איש נערה בתולה. וכתיב בתרי' ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה דהא"ל לפיכתב לאביה וקרא יתירה הוא. ודרשי' נערה וה' דהנערה תרי קראי יתירי חד לרבויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות. ואי קשיא והא כת"ב ריבוחת הנן כלל אמרו ריבמה כל שאיסורה איסור ערוה (קדושה) לא תוליצה ולא מתיבמת עד אשר קדושה אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט [חולצת ולא מ"ייבמת]. ומשקשה נמנם ואמאי אין מתייבמת ליתי עשה ודחה את ל"ת. ותירץ רבא גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה. ות"ה אם בעלי קנו בביאה ראשונה ואשור לקיימם בביאה שניה. ופי' אלא מוציא בנמם ש כ ב ר פרחה מצות יבמה בביאה ראשונה. ואע"ג דמצי למיחלץ. אמרי' התם חליצה בסקום ייבום אינה מצוה. והתם נמי כיון ולקחה לו לאשה ויבמה. דאיכא למימר באשה הראויה לו. ואפ"ה אינו עשה ודחי את ל"ת וה"ג ליתי עשה דולו תהיה לאשה ולידחי את ל"ת ואע"פ שהיא ממורת יקחנה לו לאשה דהאי ולו תהיה לאשה עשה הוא כדאמרי בפ' אלו הן הלוקין בהלכה זר מבא שאכל את הקודש אונס שנירש. אם ישראל הוא בחזיר ואינו לוקה. והיו לאו שניתק לעשה דהאי ולו תהיה לאשה קאי אכל ימיו דכל ימיו בעמוד והחזר קאי. וכיון דעשה הוא ליתי ולידחי את ל"ת ואמאי דרשי' אשה הראויה לו. ולקמן בפירקין [דף מ ע"ב] מקשה לה ר"ב ומתרץ לה:

אף קנס במקום מכר. ומשום קנס נקט בת שלש לאכל למכר מבת יום אחד ועד שתביא שתי שערות: **ואמאי.** י"ג להן קנס לנערות פסולות:

תוקע **פיקחי כלן נערה.** תמקני. מקשי: **ס"ג נערה נערה הנערה.** כתיב כי ימלא איש נערתיה בתורה וגו' וכתיב בתריה "ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה" ודרשינן נערה יתירה וס"ל יתירה הנערה דמלי למיכתב 'ונתן לאביה'. [לקמן נמ:]

תורה אור

(קיש) **אחותי אקי.** **ובני** קנסא נינהו. ואמאי איקרי כאן *ולו *תהיה לאשה=ראשה הראויה לו? אמר ריש לקיש °נערה נערה הנערה" חד לגופיה וחד לאתויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות. פפא אמר °בתולה בתולות הבתולות" חד לגופיה וחד לאתויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות. ורב פפא מ"ט לא אמר בר"ל ההוא מיבעי ליה לכדאביי *דאמר=אבי "בא עליה ומתה פטור שנאמר °ונתן לאבי הנערה"-לאבי נערה ולא לאבי מתה. וריש לקיש מ"ט לא אמר ברב פפא ההוא מיבעי ליה *לגזירה שוה *מיבעי ליה נ"ג "בתולה" דכתיב *תנא. *כסף ישקול כמוהר הבתולות" "שיהא זה כמוהר הבתולות ומוהר הבתולות כזה. וריש לקיש נמי מיבעי ליה לכדאביי. ורב פפא נמי מיבעי ליה לגזירה שוה? אלא שיתא קראי כתיבי "נערה נערה הנערה בתולה בתולות הבתולות: תרי לגופייהו חד לכדאביי וחד לגזירה שוה, אייתרו ליה תרי: חד *לאתויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות ולאפוקי מהאי תנא דתניא (לאחוקי) ויולד תחילה לאשר לקיימן: שמעון התימני אומר אישה שיש בה הויה רבי שמעון בן מנסיא אומר אשה הראויה לקיימן מאי ביניהו? אמר ר' זירא 'ממורת ונתינת' איכא ביניהו: למאן דאמר 'יש בה הויה' הא נמי יש בה הויה למאן דאמר 'ראויה לקיימה' הא אינה ראויה לקיימה, ולרבי עקיבא דאמר *'אין קידושין תופסין בחייבי לאוין' מאי ביניהו? איכא ביניהו יאלמנה לכהן גדול-כרבי סימאי' דתניא רבי סימאי אומר *מן הכל עושה רבי עקיבא ממזרין חוץ 'מאלמנה לכהן גדול' שהרי אמרה תורה °לא יקח, ולא יחלל" חילולין הוא עושה ואין עושה ממזרין ולרבי ישבב דאמר "בועז ונצוח על עקיבא בן יוסף שהיה אומר "כל שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר' מאי ביניהו? איכא ביניהו חייבי

אף קנס במקום מכר. **ואמאי איקרי כאן** *ולו *תהיה לאשה=ראשה הראויה לו? אמר ריש לקיש °נערה נערה הנערה" חד לגופיה וחד לאתויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות. פפא אמר °בתולה בתולות הבתולות" חד לגופיה וחד לאתויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות. ורב פפא מ"ט לא אמר בר"ל ההוא מיבעי ליה לכדאביי *דאמר=אבי "בא עליה ומתה פטור שנאמר °ונתן לאבי הנערה"-לאבי נערה ולא לאבי מתה. וריש לקיש מ"ט לא אמר ברב פפא ההוא מיבעי ליה *לגזירה שוה *מיבעי ליה נ"ג "בתולה" דכתיב *תנא. *כסף ישקול כמוהר הבתולות" "שיהא זה כמוהר הבתולות ומוהר הבתולות כזה. וריש לקיש נמי מיבעי ליה לכדאביי. ורב פפא נמי מיבעי ליה לגזירה שוה? אלא שיתא קראי כתיבי "נערה נערה הנערה בתולה בתולות הבתולות: תרי לגופייהו חד לכדאביי וחד לגזירה שוה, אייתרו ליה תרי: חד *לאתויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות ולאפוקי מהאי תנא דתניא (לאחוקי) ויולד תחילה לאשר לקיימן: שמעון התימני אומר אישה שיש בה הויה רבי שמעון בן מנסיא אומר אשה הראויה לקיימן מאי ביניהו? אמר ר' זירא 'ממורת ונתינת' איכא ביניהו: למאן דאמר 'יש בה הויה' הא נמי יש בה הויה למאן דאמר 'ראויה לקיימה' הא אינה ראויה לקיימה, ולרבי עקיבא דאמר *'אין קידושין תופסין בחייבי לאוין' מאי ביניהו? איכא ביניהו יאלמנה לכהן גדול-כרבי סימאי' דתניא רבי סימאי אומר *מן הכל עושה רבי עקיבא ממזרין חוץ 'מאלמנה לכהן גדול' שהרי אמרה תורה °לא יקח, ולא יחלל" חילולין הוא עושה ואין עושה ממזרין ולרבי ישבב דאמר "בועז ונצוח על עקיבא בן יוסף שהיה אומר "כל שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר' מאי ביניהו? איכא ביניהו חייבי

נערה הנערה. **בתולה בתולות הבתולות.** **וחד לאתויי חייבי לאוין.** **ולרבי** עקיבא דאמר כו'. ולא ס"ג דר"ש התימני פליג דהדיא אר' עקיבא בהחולן (יבמות דף מד. ודף מס.) הכא לר"ש בן מנסיא פריך לית סברי כר"ע מאי ביניהו פי' ביניו לר"ש התימני דמדקתי לחייבי לקיימה ולא נקט קיים כה הויה' משמע דים שתין לחייבי לקיימה ויש כה הויה: **חילולין** הוא עושה ואינו עושה ממזרים. משמע דהא כהא תניא דבינן הלא הוי ממזר קדושין תופסין וכן משמע בפרק החולן (שם דף מה:) מה לחם חב הלא תפסי כה קדושין והוולד ממזר כו' [ור"ע נמי משום דילוף בהחולן דים ממזר מחייבי לאוין קאמר לחין קדושין תופסין בחייבי לאוין] ותימה דלרבי יהושע בע"ג לחין ממזר מחייבי כריתות כדילוף בשילוח החולן (שם דף מס.) מוהה לחין קדושין תופסין בחייבי כריתות כלפריך ס"פ ר"ג ביבמות (דף נג. ושם) לימלריך לחמעיט לחין קדושין תופסין בחייבי כריתות ובפ' החולן (שם דף מד: ושם) קאמר דלרבי יהושע פנוס מיהא הוי מחייבי כריתות משום דעשאה זונה ונזונה לח הויא לחת מהגהו הלא תפסי כה קדושין כדמוכח בתמורה (דף כט: ושם) וקאמרינן נמי בהחולן (יבמות דף מד: ושם) הכל מודים בכותי ועבד הבא על בת ישראל הוולד ממזר מחן הכל מודים

חילולין הוא עושה ואינו עושה ממזרים. משמע דהא כהא תניא דבינן הלא הוי ממזר קדושין תופסין וכן משמע בפרק החולן (שם דף מה:) מה לחם חב הלא תפסי כה קדושין והוולד ממזר כו' [ור"ע נמי משום דילוף בהחולן דים ממזר מחייבי לאוין קאמר לחין קדושין תופסין בחייבי לאוין] ותימה דלרבי יהושע בע"ג לחין ממזר מחייבי כריתות כדילוף בשילוח החולן (שם דף מס.) מוהה לחין קדושין תופסין בחייבי כריתות כלפריך ס"פ ר"ג ביבמות (דף נג. ושם) לימלריך לחמעיט לחין קדושין תופסין בחייבי לאוין ובפ' החולן (שם דף מד: ושם) קאמר דלרבי יהושע פנוס מיהא הוי מחייבי כריתות משום דעשאה זונה ונזונה לח הויא לחת מהגהו הלא תפסי כה קדושין כדמוכח בתמורה (דף כט: ושם) וקאמרינן נמי בהחולן (יבמות דף מד: ושם) הכל מודים בכותי ועבד הבא על בת ישראל הוולד ממזר מחן הכל מודים

ולרבי עקיבא דאמר כו'. ולא ס"ג דר"ש התימני פליג דהדיא אר' עקיבא בהחולן (יבמות דף מד. ודף מס.) הכא לר"ש בן מנסיא פריך לית סברי כר"ע מאי ביניהו פי' ביניו לר"ש התימני דמדקתי לחייבי לקיימה ולא נקט קיים כה הויה' משמע דים שתין לחייבי לקיימה ויש כה הויה: **חילולין** הוא עושה ואינו עושה ממזרים. משמע דהא כהא תניא דבינן הלא הוי ממזר קדושין תופסין בחייבי לאוין הקשה ר"י בן רבינו מאיר לכתי נימא תד לאתויי חייבי לאוין ותד לאתויי חייבי עשה ותד לאתויי חייבי כריתות מכח בן ומיהן לחייבי לקיימה ולא לחייבי לאוין ועשה לא לריך הלא דהא לריך תד קרא להא מי לא כתיב ולו תהיה לאשה. אבל באשה שאינה ראויה לו הלא מקיים בה ולו תהיה לאשה גם מן הקנס יהא פשוט. אר"ל נער נערה הנערה. חד לגופיה. פי' לכשיהיה. והר לאתויי חייבי לאוין. וחד לאתויי חייבי כריתות. פי' נבי אונס כתיב וכי יפצא איש נערה בתולה. וכתיב בתרי' ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה דהא"ל לפיכתב לאביה וקרא יתירה הוא. ודרשי' נערה וה' דהנערה תרי קראי יתירי חד לרבויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות. ואי קשיא והא כת"ב ריבוחת הנן כלל אמרו ריבמה כל שאיסורה איסור ערוה (קדושה) לא תוליצה ולא מתיבמת עד אשר קדושה אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט [חולצת ולא מ"ייבמת]. ומשקשה נמנם ואמאי אין מתייבמת ליתי עשה ודחה את ל"ת. ותירץ רבא גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה. ות"ה אם בעלי קנו בביאה ראשונה ואשור לקיימם בביאה שניה. ופי' אלא מוציא בנמם ש כ ב ר פרחה מצות יבמה בביאה ראשונה. ואע"ג דמצי למיחלץ. אמרי' התם חליצה בסקום ייבום אינה מצוה. והתם נמי כיון ולקחה לו לאשה ויבמה. דאיכא למימר באשה הראויה לו. ואפ"ה אינו עשה ודחי את ל"ת וה"ג ליתי עשה דולו תהיה לאשה ולידחי את ל"ת ואע"פ שהיא ממורת יקחנה לו לאשה דהאי ולו תהיה לאשה עשה הוא כדאמרי בפ' אלו הן הלוקין בהלכה זר מבא שאכל את הקודש אונס שנירש. אם ישראל הוא בחזיר ואינו לוקה. והיו לאו שניתק לעשה דהאי ולו תהיה לאשה קאי אכל ימיו דכל ימיו בעמוד והחזר קאי. וכיון דעשה הוא ליתי ולידחי את ל"ת ואמאי דרשי' אשה הראויה לו. ולקמן בפירקין [דף מ ע"ב] מקשה לה ר"ב ומתרץ לה:

נערה הנערה. פי' רבינו חננאל דמחד נערה דריש כולה מלתא נער נער נערה הגיע ואין נראה לר"ח דלא כתיב נערה מלא בה"ח הלא ההוא דמוליח שם רע למודיב כדמוכח בסוף פרקין ועוד הקשה רבינו יונה מ"ש לריך תד לגופה הא תיכא נערה תחריגא בפרשה הלא פי' הקונטרס עיקר:

בתולה בתולת הבתולות. כלן נמי פר"ח דמחד קרא נפקי כולהו ואין נראה הלא לריך תד לגופיה דבתולה לתריגא כתיב:

וחד לאיתויי חייבי לאוין. הקשה ר"י בן רבינו מאיר לכתי נימא תד לאתויי חייבי עשה ותד לאתויי חייבי כריתות מכח בן ומיהן לחייבי לקיימה ולא לחייבי לאוין ועשה לא לריך הלא דהא לריך תד קרא להא מי לא כתיב ולו תהיה לאשה. אבל באשה שאינה ראויה לו הלא מקיים בה ולו תהיה לאשה גם מן הקנס יהא פשוט. אר"ל נער נערה הנערה. חד לגופיה. פי' לכשיהיה. והר לאתויי חייבי לאוין. וחד לאתויי חייבי כריתות. פי' נבי אונס כתיב וכי יפצא איש נערה בתולה. וכתיב בתרי' ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה דהא"ל לפיכתב לאביה וקרא יתירה הוא. ודרשי' נערה וה' דהנערה תרי קראי יתירי חד לרבויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות. ואי קשיא והא כת"ב ריבוחת הנן כלל אמרו ריבמה כל שאיסורה איסור ערוה (קדושה) לא תוליצה ולא מתיבמת עד אשר קדושה אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט [חולצת ולא מ"ייבמת]. ומשקשה נמנם ואמאי אין מתייבמת ליתי עשה ודחה את ל"ת. ותירץ רבא גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה. ות"ה אם בעלי קנו בביאה ראשונה ואשור לקיימם בביאה שניה. ופי' אלא מוציא בנמם ש כ ב ר פרחה מצות יבמה בביאה ראשונה. ואע"ג דמצי למיחלץ. אמרי' התם חליצה בסקום ייבום אינה מצוה. והתם נמי כיון ולקחה לו לאשה ויבמה. דאיכא למימר באשה הראויה לו. ואפ"ה אינו עשה ודחי את ל"ת וה"ג ליתי עשה דולו תהיה לאשה ולידחי את ל"ת ואע"פ שהיא ממורת יקחנה לו לאשה דהאי ולו תהיה לאשה עשה הוא כדאמרי בפ' אלו הן הלוקין בהלכה זר מבא שאכל את הקודש אונס שנירש. אם ישראל הוא בחזיר ואינו לוקה. והיו לאו שניתק לעשה דהאי ולו תהיה לאשה קאי אכל ימיו דכל ימיו בעמוד והחזר קאי. וכיון דעשה הוא ליתי ולידחי את ל"ת ואמאי דרשי' אשה הראויה לו. ולקמן בפירקין [דף מ ע"ב] מקשה לה ר"ב ומתרץ לה:

נערה נערה הנערה. פי' רבינו חננאל דמחד נערה דריש כולה מלתא נער נער נערה הגיע ואין נראה לר"ח דלא כתיב נערה מלא בה"ח הלא ההוא דמוליח שם רע למודיב כדמוכח בסוף פרקין ועוד הקשה רבינו יונה מ"ש לריך תד לגופה הא תיכא נערה תחריגא בפרשה הלא פי' הקונטרס עיקר:

בתולה בתולת הבתולות. כלן נמי פר"ח דמחד קרא נפקי כולהו ואין נראה הלא לריך תד לגופיה דבתולה לתריגא כתיב:

וחד לאיתויי חייבי לאוין. הקשה ר"י בן רבינו מאיר לכתי נימא תד לאתויי חייבי עשה ותד לאתויי חייבי כריתות מכח בן ומיהן לחייבי לקיימה ולא לחייבי לאוין ועשה לא לריך הלא דהא לריך תד קרא להא מי לא כתיב ולו תהיה לאשה. אבל באשה שאינה ראויה לו הלא מקיים בה ולו תהיה לאשה גם מן הקנס יהא פשוט. אר"ל נער נערה הנערה. חד לגופיה. פי' לכשיהיה. והר לאתויי חייבי לאוין. וחד לאתויי חייבי כריתות. פי' נבי אונס כתיב וכי יפצא איש נערה בתולה. וכתיב בתרי' ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה דהא"ל לפיכתב לאביה וקרא יתירה הוא. ודרשי' נערה וה' דהנערה תרי קראי יתירי חד לרבויי חייבי לאוין וחד לאתויי חייבי כריתות. ואי קשיא והא כת"ב ריבוחת הנן כלל אמרו ריבמה כל שאיסורה איסור ערוה (קדושה) לא תוליצה ולא מתיבמת עד אשר קדושה אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט [חולצת ולא מ"ייבמת]. ומשקשה נמנם ואמאי אין מתייבמת ליתי עשה ודחה את ל"ת. ותירץ רבא גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה. ות"ה אם בעלי קנו בביאה ראשונה ואשור לקיימם בביאה שניה. ופי' אלא מוציא בנמם ש כ ב ר פרחה מצות יבמה בביאה ראשונה. ואע"ג דמצי למיחלץ. אמרי' התם חליצה בסקום ייבום אינה מצוה. והתם נמי כיון ולקחה לו לאשה ויבמה. דאיכא למימר באשה הראויה לו. ואפ"ה אינו עשה ודחי את ל"ת וה"ג ליתי עשה דולו תהיה לאשה ולידחי את ל"ת ואע"פ שהיא ממורת יקחנה לו לאשה דהאי ולו תהיה לאשה עשה הוא כדאמרי בפ' אלו הן הלוקין בהלכה זר מבא שאכל את הקודש אונס שנירש. אם ישראל הוא בחזיר ואינו לוקה. והיו לאו שניתק לעשה דהאי ולו תהיה לאשה קאי אכל ימיו דכל ימיו בעמוד והחזר קאי. וכיון דעשה הוא ליתי ולידחי את ל"ת ואמאי דרשי' אשה הראויה לו. ולקמן בפירקין [דף מ ע"ב] מקשה לה ר"ב ומתרץ לה:

(וכן משמע בפרק ד' מיבמות דלילא מאן דפליג דבחייבי כריתות לא תפסי קדושין וס"ו מיבמות דקדושין ומ"ו מיבמות דקדושין תופסין בחייבי כריתות ס"ל כיון שוגין לחלילה כמו חייבי לאוין דלמאר החם בפ"ב מסתברא חייבי לאוין תפסי כהו קדושין ולכך שוגין לחלילה והכיא מתני' מחיה כ"ע הכא קאמר עלה דבפלוגתא לא קא מיירי: **למאי** ביניהו. תימה מאחי לא קאמר מילא ביניהו ואיכא למימר דלא ידעי ליה סוגיא דהכא ומ"ש בפרק ד' מיבמות דלילא מאן דפליג דבחייבי כריתות לא תפסי קדושין וס"ו מיבמות דקדושין תופסין בחייבי כריתות ס"ל כיון שוגין לחלילה כמו חייבי לאוין דלמאר החם בפ"ב מסתברא חייבי לאוין תפסי כהו קדושין ולכך שוגין לחלילה והכיא מתני' מחיה כ"ע הכא קאמר עלה דבפלוגתא לא קא מיירי: **למאי** ביניהו. תימה מאחי לא קאמר מילא ביניהו ואיכא למימר דלא ידעי ליה סוגיא דהכא ומ"ש בפרק ד' מיבמות דלילא מאן דפליג דבחייבי כריתות לא תפסי קדושין וס"ו מיבמות דקדושין תופסין בחייבי כריתות ס"ל כיון שוגין לחלילה כמו חייבי לאוין דלמאר החם בפ"ב מסתברא חייבי לאוין תפסי כהו קדושין ולכך שוגין לחלילה והכיא מתני' מחיה כ"ע הכא קאמר עלה דבפלוגתא לא קא מיירי: **למאי** ביניהו. תימה מאחי לא קאמר מילא ביניהו ואיכא למימר דלא ידעי ליה סוגיא דהכא ומ"ש

ת"י כ"י